

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 26 sierpnia 2020 r.

DIH-2.709.42.2020.CS

DECYZJA DIH-2 NR 140/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 6 lipca 2020 r., złożonego przez przedsiębiorcę Jerzego Jaczyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „ROL-BUD” Jerzy Jaczyński w Szczuczynie – od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 24 czerwca 2020 r. nr PU.23.2020, wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w kwocie 10 000 zł z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 35a pkt 9 lit. b) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.) polegającego na wystawianiu świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego powinny być zgodne ze stanem faktycznym

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 16 lipca 2020 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy (...) (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 5 lutego 2020 r. w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału przy (...), inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o wielkości 12 ton próbki węgla kamiennego ekogroszek, tj. próbkę paliwa stałego nr 0114/20/2937 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3736/20/2937 w ilości 90,8 kg próbka paliwa stałego i 84,5 kg próbka kontrolna paliwa stałego ekogroszek, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000018. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 05/02/2020 z 4 lutego 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0114/20/2937 i próbkę kontrolną nr 3736/20/2937 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. Polcarga International Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 48/6/2020 z 5 lutego 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 05/02/2020 z 4 lutego 2020 r. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej jednakże nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcarga International Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/48/6/2020 z 14 lutego 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 5 lutego 2020 r. węgiel kamienny ekogroszek (o nr próbki 0114/20/2937) po uwzględnieniu odchylenia, które zostało określone w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 05/02/2020 z 4 lutego 2020 r.) z uwagi na:

- zawyżony parametr zdolność spiekania, którego wynik badania wyniósł 12 przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zdolności spiekania 3;

- zawyżony parametr zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 2,99%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości popiołu 2,50%;
- zawyżony parametr zawartość siarki całkowitej, którego wynik badania wyniósł 0,29%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości siarki całkowitej 0,10%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0114/20/2937 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 5 lutego 2020 r., o nr 3736/20/2937 zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargos International Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 3736/20/2937, po uwzględnieniu odchylenia które zostało określone w § 2 rozporządzenia, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości dla badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/48/6A/2020 z 24 lutego 2020 r.) w zakresie:

- zawyżonego parametru zdolność spiekania, którego wynik badania wyniósł 13 przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zdolności spiekania 3;
- zawyżonego parametru zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 2,79%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości popiołu 2,50%;
- zawyżonego parametru zawartość siarki całkowitej, którego wynik badania wyniósł 0,29%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości siarki całkowitej 0,10%.

W związku z wynikami badań laboratoryjnych Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że badany węgiel kamienny ekogroszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę w świadectwie jakości paliwa stałego nr 05/02/2020 z 4 lutego 2020 r.

Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z 5 marca 2020 r. poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekogroszek oraz przekazał Stronie egzemplarze sprawozdania z badań laboratoryjnych

nr FM/48/6/2020 z 14 lutego 2020 r. oraz sprawozdania z badań laboratoryjnych nr FM/48/6A/2020 z 24 lutego 2020 r.

Pismem z 22 maja 2020 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” - ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 26 maja 2020 r. Strona wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej oraz przekazała informację o wielkości obrotu ze sprzedaży paliw stałych w 2019 r.

Decyzją Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 24 czerwca 2020 r. nr PU.23.2020 wymierzono Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.) polegającego na wystawianiu świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego powinny być zgodne ze stanem faktycznym.

Przedsiębiorca pismem z 6 lipca 2020 r. odwołał się od ww. decyzji i wniosł o umorzenie nałożonej kary. W treści uzasadnienia odwołania Strona podniosła argument znikomej wagi naruszenia prawa. Zwróciła także uwagę, na fakt, iż nie ma wpływu na wartość parametrów paliw stałych, które oferuje w sprzedaży i nie ma możliwości zmiany tych parametrów. Zmiana parametrów może natomiast następować na skutek transportu i przechowywania paliw stałych.

Pismem z 28 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 5 lutego 2020 r. wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego. W trakcie kontroli przeprowadzonej 5 lutego 2020 r. w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału przy (...), inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o wielkości 12 ton próbki węgla kamiennego ekogroszek, tj. próbkę paliwa stałego nr 0114/20/2937 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3736/20/2937 w ilości 90,8 kg próbka paliwa stałego i 84,5 kg próbka kontrolna paliwa stałego ekogroszek, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000018. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 05/02/2020 z 4 lutego 2020 r.

Pobranie próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej zostało przeprowadzone w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1891). Na okoliczność pobrania próbek sporządzono w dwóch egzemplarzach protokół pobrania próbek paliwa stałego nr 000018, z których jeden przekazano Stronie.

Badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w dokumentach normalizacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1893, z późn. zm.). Procedury badawcze wskazane w powyższym rozporządzeniu zawierają dane dotyczące niepewności pomiarów oraz sposób obliczenia i przedstawienia wyników. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/48/6/2020 z 14 lutego 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 5 lutego 2020 r. węgiel kamienny ekogroszek (o nr próbki 0114/20/2937) po uwzględnieniu odchylenia, które zostało określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 05/02/2020 z 4 lutego 2020 r.) z uwagi na:

- zawyżony parametr zdolność spiekania, którego wynik badania wyniósł 12 przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zdolności spiekania 3;
- zawyżony parametr zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 2,99%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości popiołu 2,50%;
- zawyżony parametr zawartość siarki całkowitej, którego wynik badania wyniósł 0,29%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości siarki całkowitej 0,10%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0114/20/2937 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 5 lutego 2020 r., o nr 3736/20/2937 zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 3736/20/2937, po uwzględnieniu odchylenia które zostało określone w § 2 rozporządzenia, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/48/6A/2020 z 24 lutego 2020) w zakresie:

- zawyżonego parametru zdolność spiekania, którego wynik badania wyniósł 13 przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zdolności spiekania 3;
- zawyżonego parametru zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 2,79%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości popiołu 2,50%;
- zawyżonego parametru zawartość siarki całkowitej, którego wynik badania wyniósł 0,29%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości siarki całkowitej 0,10%.

W związku z powyższym organ I instancji słusznie uznał, że badany węgiel kamienny ekogroszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego nr 05/02/2020 z 4 lutego 2020 r. Tym samym wydane przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest zasadne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła

świadczenie jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Należy w tym miejscu podkreślić, iż przedmiotem niniejszego postępowania nie jest kwestia zgodności parametrów paliwa stałego ze stanem faktycznym, określonych w świadectwie jakości wystawionym przez dostawcę, tylko w świadectwie jakości wystawionym przez kontrolowanego Przedsiębiorcę, który wprowadzał to paliwo stałe do obrotu oferując je do sprzedaży.

W tym miejscu wypada dodać, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200 000 zł, Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł, czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Podkreślenia wymaga, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, odpowiedzialność ma charakter obiektywny i jest oparta na zasadzie ryzyka nie zaś winy Przedsiębiorcy. Dla wymierzenia kary administracyjnej nie ma zatem znaczenia, czy Strona wiedziała, że faktyczne parametry paliwa stałego są niezgodne ze świadectwem jakości, ani czy niezgodność ta miała charakter znaczny, czy też nie. W tym miejscu wypada także dodać, że zdaniem organu Strona jako profesjonalista kierując się lojalnością wobec klientów winna zabezpieczyć wprowadzane do obrotu paliwo stałe przed wpływem określonych czynników mogących wystąpić podczas transportu i przechowywania, mogących mieć wpływ na zmianę parametrów paliwa stałego, aby zapobiec lub zmniejszyć ich wpływ na parametry jakościowe bądź uwzględnić wpływ tych czynników w przekazywanym z zakupionym paliwem stałym świadectwie jakości.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Mając na względzie wnioski Strony o umorzenie niniejszego postępowania, należy zauważyć, iż w myśl art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Nie można natomiast umorzyć postępowania w sytuacji, gdy nie wystąpi przesłanka jego bezprzedmiotowości. W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się wyraźnie, że bezprzedmiotowość postępowania może wynikać z przyczyn podmiotowych lub przedmiotowych, ale zawsze oznacza to brak przedmiotu postępowania (por. wyrok WSA w Lublinie z 4 listopada 2009 r., I SA/Lu 451/09, Lex nr 532454). Co więcej, konieczność umorzenia postępowania występuje także w sytuacji, gdy organ stwierdzi w trakcie postępowania, iż podmiot w nim występujący nie ma przymiotu strony (wyrok NSA z 25

września 2008 r., II OSK 1058/07, Lex nr 508475). Obligatoryjność umorzenia postępowania zachodzi także w przypadku, gdy sprawa indywidualna nie podlegała i nie podlega załatwieniu w drodze decyzji administracyjnej, tj. na przykład celem postępowania było jedynie uzyskanie informacji bądź też inne niemające na celu rozstrzygnięcia sprawy stanowisko organu (wyrok NSA z 25 stycznia 1990 r., II SA 1240/89, ONSA 1990/1/16).

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż w niniejszym postępowaniu przesłanka jego bezprzedmiotowości nie została spełniona.

Odnosząc się do stanowiska strony, iż kara niekorzystnie wpłynie na sytuację finansową i spowoduje zatory płatnicze, Prezes Urzędu informuje, że zgodnie z art. 189k § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/